

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlvm I. Nullus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

quodammodo possessionem civilem retinet, atque fundus dotalis marito datur duntaxat, ut commoditatem inde, & fructum ad familiam, ipsamque uxorem alendam percipiat, donec matrimonium solutum sit: quam ob rem non potest fundus feudaliter alienari, nisi in dorem, ita ut venditio esse censetur, neque potest pactum apponi de lucranda dote, nam tale pactum, cum sit contra naturam rei feudalis, irritum censetur teste Rosenthal cit. q. 2. n. 8. **Questio secunda.** Quot infeudationes præcessisse opus sit, ut res denuo sine solemnitatibus à Prælo infeudari possit. De hac re sunt variz sententiæ apud eundem Rosenthal c. 4. concl. 29. Probabile autem, & tutum est, ut dicamus, satis esse, quòd res semel fuerit in feudum concessa, & ad Ecclesiam reverfa, ac nondum incorporata.

argum. hujus c. in quo aliud non requiritur; & ita docet *Abb. in c. ut super n. 11. de rebus Ecclesie non alienandis.* si subsit eadem causa in feudum vel emphyteusim dandi, satis esse, si semel concessio facta fuerat.

Notandum quartum. Si feudum, quòd ob delictum Vasalli ad Ecclesiam reversum est, à Vasallo, vel altero, cui ipse alienavit, recuperari non possit, vendi, vel in feudum dari potest alicui potentiori, per quem recuperetur. Ita sumitur *ex hoc c.* idque favore Ecclesie specialiter constitutum fuisse admonet *hic Imolan. 30.* Sed aliam quamcunque rem non est concessum Prælo in feudum concedere alicui potentiori eam ob causam, quòd à possessore vel detentore recuperari non possit, nisi juris adhibitis solemnitatibus, prout ex communi tradit *Abbas hic n. 5. Rosenthal cit. c. 4. concl. 16.*

TITULUS XXI.

DE PIGNORIBUS, ET ALIIS CAUTIONIBUS.

CAPITVLVM I.

Nullus.

PARAPHRASIS.

Sacri calices, patenz, vestimenta sacerdotalia, & liber Ecclesiasticus, tabernaculo, vel negotiatori, aut cuicumque Laico, vel faminz, obligari, vel in vadium sive debiti securitatem dari non debent, nisi justissimà urgente necessitate.

SUMMARIUM.

1. *Possunt quidem bona Ecclesia per generalem hypothecam obligari, non tamè veniunt sub hac obligatione vasa sacra, aut sacra suppellex.*
2. *Possunt tamen hac talia pignoris loco Laico etiam obligari ex iisdem causis.*

Mm 3

& so

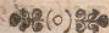
Quandoquidem alienationibus, & contractibus, de quibus hætenus dictum, Pignora, aliæque cautiones, de iurisdictio videlicet fidei iuraciones, & iuramenta adijci solent, in securitatem conventionis, ac debiti, idè de his tanquam accessorijs hoc in loco agitur. Verùm tamen nomine cautionis, si simpliciter probatum reperitur (& non adijciatur vox idonea) nec pignus, nec fidei iussio, sed simplex, ac nuda promissio intelligi solet, uti habetur in *L. 3. Cod. de verborum significatione.*

& solemnitatibus intervenientibus,
quibus vendi possunt.

1 Notandum primum. Tametsi Prelatus bona Ecclesie pro securitate debiti per generalem hypothecam obligare possit, sicuti docui in *c. nulli 3. de rebus Ecclesie non alienandis*, ea tamen obligatione non comprehenduntur vasa, & suppellex sacra, sive ea, quæ ad divinum cultum, & templi ornatum spectant, *argum. L. 1. Cod. que res pignori obligari*. ubi habetur, quod in generali Pignoris obligatione non veniant res, quæ specialiter obligari non solent, talia autem sunt vasa sacra &c. quippe, quæ non nisi ob gravem & urgentem necessitatem obligare licet.

2 Notandum secundum. Ex quibus causis sacra vasa, & suppellex vendi possunt, sicuti docui in *c. nulli 3. de rebus Ecclesie non alienandis*, & *lib. 3. tra. 4. a. 10. n. 3. & c. 17. n. 31.* ex iisdem etiam causis pignoris loco obligari Laico *argum. huius cap. & docet Syl. v. pignus q. 3.* discriminè autem est, quod si venditio Laico fiat, ea conflari vel profanari prius debent *L. sancimus 21. Cod. de SS. Ecclesie*. At verò in pignori etiã cum sacra, seu benedicta manent, dari possunt: quamquam hæc non sit propriè dicta Pignoris constitutio, nam in pignore obligatio realis, seu in re ipsa acquiritur; res autem Sacra ita obligari, seu acquiri Laico non potest, ut jus habeat in re sacra *L. 3. Cod. que res pignori &c. & L. 1. §. eam rem, juncta Gl. v. non potest ff. eodem*: & notavit *Gl. in authent. Hoc jus porrectum apud Gratianum causa 10. q. 2. v. conflata non esse.* hanc Pignoris obligationem non esse, sed solùm detentionem, donec pecunia debita reddatur; qua simili ratione liber homo quandoque obligari potest, id est, ut obfes tradi, ac teneri, prout notat *Gl. in suppliciter 18. v. obsidesque causa 23. q. ult. Gl. in c. ex rescripto 9. v. obsides, & docui ibi post not. 1. de iurejurando.*

Lator.

PARAPHRASIS.

Liber homo propter debitum decineri non potest, tametsi non habeat, unde solvere. Sumptum est *ex L. obfes. 12. Cod. de offi. n. lib. L. qui filias 6. Cod. que res pignori &c. authent. ut nulli iudicium* quia verò, collatione 9.

SUMMARIUM.

1. Pro debito non potest liber homo pignoris loco retineri.

2. Limitatur tamen hæc doctrina.

Notandum. Pro debito non potest liber homo, v. g. filius debitoris, pignoris loco retineri, aut in servitutum accepto loco etiam habetur in *c. authent. qua verò*. Ubi pœna adjicitur, ut, qui ita deliquit retinendo, non solum debito cadat, sed tantam aliam pecuniam adjiciat ei, qui contentus est ab ipso, aut parentibus eius, & postea corporalibus pœnis subdat. Quæ ob rem in Imperio frequens est, ut procerales oppignorationes mandata de releando etiam quandoque sine clausula mittuntur. Ratio notandi reddi debet, quia res, quæ non est in commercio nostro, ita ut vendi non possit, ea neque pignori obligari potest *L. 1. §. eam rem supra cit.* Atqui liber homo hoc ipso, quod liber est, in commercio, ac dominio nostro non est. Ergo &c.

Limitari, & declarari debet hæc doctrina. Primò. Quod liber homo in securitatem pacis constitutus, & in quibusdam casibus etiam pro civili debito obfes dari potest, ita ut permanere debeat, sicuti expresse in *c. 6. ex rescripto*, atque ita consuetudine observari, testis est *Imola hic n. 12.*

Secundò. Quod pater ob nimitatem ego statem filium oppignorare possit, *argum. L. 2. Cod. de patribus, qui filios distraxerunt*, & notat *Gl. hic v. lex.*

Tertiò. Debitor condemnatus, si post executionem bonorum solvendo non idem